

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość
DRYŻYNA

1. Nazwa

OGRODZENIE

2. Czas powstania

1 ćw. XX w.

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

**Dryżyna 42
67-407 Szlichtyngowa**

5. Przynależność administracyjna
województwo **lubuskie**

powiat **wschowski**

gmina **Szlichtyngowa**

6. Formy ochrony
Ustalenie ochrony w zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, w części dotyczącej wsi Dryżyna (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego nr 25A, poz 266).

Widok w kierunku południowym.

8. Historia, opis i wartości

Historia.

Po raz pierwszy nazwa wsi wymieniona w roku 1395 jako *Drisiny*. Przez wieki wielokrotna zmiana nazwy wsi-*Ottendorf* (1420 r.), *Othendorw* /1437/, *Draszyna* (1499 r.), *Drazina* (1512 r.), Drezyna (1531), *Dreszina* (1563 r.), *Attendorf* (1944 r.). W 1395 roku wymieniony Jarand Wyskota z żoną Henryką. W 1420 roku dobra należą do Janusza Ledlow, syna Piotra Młodszego. W 1499 roku dobra należą do Jerzego i Jana Kotwicz. W 1512 roku wymieniony Jan Górowski, który część gruntów sprzedał Judycie Toszewej. W 1566 roku dobra posiada Sebastian Kotwicz. W XVIII wieku majątek w rękach rodziny Gurowskich herbu Wczele. Najsłynniejszym z rodu był Rafał hrabia Gurowski (1716 Kościelec - 08.04.1797 Dryżyna), który zamieszkiwał Dryżynę w latach 1758-1797. Najstarszy syn kasztelana poznańskiego Melchiora i Zofii z domu Przyjemaska. W 1752 roku ożenił się z Ludwiką Tworzyańską, kasztelanką przemęcką. W 1787 roku z rąk króla pruskiego Fryderyka Wilhelma II otrzymał dziedziczny tytuł hrabiego wraz z pruską odmianą herbu. Dziedzicem dóbr został syn Rafała, Władysław (28.10.1769 Dryżyna-19.02.1818-Russocice). Ożeniony z Genowefą Cielecką herbu Zaremba (1790-13.06.1844). Ich syn Mikołaj Napoleon hrabia Gurowski (27.11.1806) był kolejnym dziedzicem na Dryżynie. Ożeniony z Jadwigą Janiną Teresą Cielecką z Cielczy (27.11.1808). W latach 1975–1998 miejscowość administracyjnie należała do województwa leszczyńskiego.

Opis.

Ogrodzenie siatkowe zachowane częściowo przed budynkiem (2 przęsła), metalowe, przęsłowe o stalowych okrągłych słupkach, ustawione na murowanej i wtórnie otynkowanej podmurówce. Rama ogrodzenia wykonana z płaskowników wzmocnionych w narożnikach z pionowym wspornikiem po środku przęsła. Siatka pleciona z drutu w kształt łuski. Dekorację przęsła stanowią metaloplastyczne motywy floralne umieszczone w bocznej części przęsła oraz ponad nim w części centralnej oraz po bokach przy słupkach, które są wyższe od przęsła.

Wartości. Ogrodzenie prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową. Jest przykładem wiejskiej sztuki kowalskiej z przełomu XIX i XX wieku, i jest nielicznym zachowanym egzemplarzem na ternie gminy Szlichtyngowa.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania.

Ogrodzenie zachowane w dobrym stanie, w historycznej kompozycji.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Należy przeprowadzić bieżącą konserwację elementów stalowych oraz przemurować podmurówkę i eksponować ją w cegle bez zmiany technologii.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Bartosz Idryjan

20.09.2021r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków